

חמש עשרה עריות אסורות ביבום
מדכתיב באחות אשתו "עליה"
למה נחשוב שמותרות,
שנצרך הפסוק?

סוגיא דעשה דוחה לא תעשה

הוה אמינא עשה (דיבמה) דוחה לא תעשה (דעריות)

מנלן דעשה דוחה לא תעשה אף במקום כרת?

מה למילה עשה (ומלתם) דוחה לא תעשה (דכרת - שבת)	מה למילה שנכרתו עליו י"ג בריתות, ואין למידין ממנו
מה לפסח עשה (הקרבת פסח) דוחה לא תעשה (דשבת)	מה לפסח שכן עשה שלו בכרת, ואין למידין ממנו
מה לתמיד עשה (דהקרבת התמיד) דוחה לא תעשה (דשבת)	מה לתמיד שכן תדיר, ואין למידין ממנו
מה להם ופסח: עשה שלהם דוחה לא תעשה דכרת (שבת)	מה להם שהם בכרת, ואין למידין מהם
מה לתמיד: עשה שלהם דוחה לא תעשה דכרת (שבת)	מה להם שהם צורכי גבוה, ואין למידין מהם
מה למילה ותמיד: עשה שלהם דוחה לא תעשה דכרת (שבת)	מה להם שכן ישנן לפני הדיבור, ואין למידין מהם
מה למילה, פסח ותמיד: עשה דוחה לא תעשה דכרת (שבת)	מה להם שכן ישנן לפני הדיבור, ואין למידין מהם
מכבוד אב ואם: בלי המיעוט היה עשה (דכיבוד) דוחה לא תעשה (דשבת)	מיירי בל"ת דמחמר שאין בו כרת רק לאו
א"כ נלמוד מכבוד אב ואם שאין עשה דוחה ל"ת בכל התורה אפילו שלא במקום כרת?	לעולם מיירי בלא תעשה של מלאכת שבת דכרת ושונה עריות שאינו הכשר מצווה
מבנין ביהמ"ק: בלי המיעוט הי' עשה (ועשו לי מקדש) דוחה ל"ת (דשבת)	מיירי בל"ת דמחמר שאין בו כרת רק לאו
א"כ נלמוד מבנין ביהמ"ק שאין עשה דוחה ל"ת בכל התורה אפילו שלא במקום כרת?	לעולם מיירי בלא תעשה של מלאכת שבת דכרת ושונה עריות שאינו הכשר מצווה
והרי בהכשר מצווה כבר למדנו מכבוד אב ואם	אכן הלימוד בבית המקדש בא ללמד דין מורא מקדש
מהבערה בשבת: בלי המיעוט (מושבות) היו בי"ד שורפים מחויב לכך - שעשה (והומת) דוחה ל"ת דהבערה ובישול	בלי המיעוט היו בי"ד שורפים מחויב לכך לא מטעם עשה דוחה ל"ת אלא מק"ו מעבודה שדוחה שבת
מאשת אה: שבלי המיעוט (עליה) דורשין כל דבר שהיה בכלל ויצא וכו' אלא על הכלל כולו יצא שעשה דוחה ל"ת	אינו בכלל זה המדה שהרי יצא מכלל איסור לכלל היתר, רק דמי ליצא מן הכלל לידון בדבר החדש שאינו מלמד.
מאשת אה: שבלי המיעוט (עליה) דורשין מה מצינו להתיר שאר עריות ביבום ואף שהם שתי איסורים	לא דמי למצורע שראה קרי שמתירים שתי איסורים, שאצלו היה לו שעת הכושר לפני שנטמא עוה"פ.

תירוק א: מאשת אה: באופן שהיה לו שעת הכושר אחר מיתת אחיו: היכא דנשא מת ומת, ואח"כ נשא חי.

תירוק ב: היקש דרבי יונה "מכל התועבות האלו", אי לאו מיעוט (עליה) היו מקישים כל העריות לאשת אה

תירוק ג, רבא: ערוה לא צריכי קרא (שאינן עשה דוחה ל"ת דכרת), "עליה" בא ללמד היתר לצרה שלא במקום מצוה